

at der blev engang en Mand sendt omkring fra Regjeringen for at paasee, om denne indbyrdes Underviisning blev. breven efter de befalede Regler. Han reiste en Dag over til et Annexfogn, og da han kom tilbage til vedkommende Præst, der tillige var Provst, spurgte denne ham, hvorledes han havde fundet det; han svarede da: „Nal det var daarligt, under al Kritik stet.“ „Hvad var da saa daarligt?“ spurgte Provsten. „Tænk Dem engang, man brugte Penneposer til Griffelholdere istedet for de befalede Messinghylstre.“ Naar man griber til saadanne Yderligheder, bliver det Hele latterligt, og det er en Umulighed, at det kan have nogen som helst Betydning. Om der ogsaa kommer unge Lærere til Skolerne, som fra Begyndelsen af kunne Gymnastik, saa varer det dog ikke længe, førend de glemme den eller tabe Lyften dertil. Naar man dernæst betænker, at Børnene komme i Skolen tidlig om Morgen og i Middagsstunden skulle til Gymnastik, saa synes det mig klart, at Enhver, som har Kjendskab til Forholdene og til Gymnastikvæsenet, som det nu drives, maa ønske, at en saadan Lov udkommer, hvorved det bliver muligt for Communalbestyrelsen eller Sogneforstanderskaberne, naar de see, at Gymnastikken drives til ingen Nytte, og at den vækker kun Latter, da at stille den i Bero, saalænge der ikke er bedre Udsigt til, at den kan være til Nytte. Jeg skulde derfor meget ønske, at dette Lovforslag kunde her i Salen og hos Regjeringen vinde saameget Bifald, at det kunde ophjæves til Lov.

Schulin: Jeg skal kun tillade mig at opholde Thinget meget kort med et Par Ord om dette Forslag, og jeg skal ønske, at hvad jeg vil sige, vil blive modtaget fra begge Sider med Velvilje, da jeg forsaavidt kan give alle Parter Ret. Jeg vil begynde med at sige, at de, som ville sikkre sig imod Gymnastikunderviisningen paa Landet, saaledes som den nu paa mange Steder drives, og som i denne Henseende støtte sig paa hele Randsalmuens og alle deres Mening, som have med Gymnastikken at bestille, de tale fuldkomment sandt. Det er ganske vist, at idetmindste i Sylland, hvor jeg er meest bekjendt, hersker der en almindelig

Uvilje mod den eksisterende Gymnastikunderviisning, og man kunde maaskee fra en vis Side sige, at den er vel begrundet, det vil sige, den er vel begrundet ikke imod Gymnastikunderviisning, men imod Gymnastikunderviisningen, saaledes som den nu drives. Jeg siger, at nu har Gymnastikunderviisningen, som den drives, en almindelig Modstand; jeg veed ikke, om Modstanden ogsaa kommer fra Børnene, men saameget veed jeg, at den kommer fra Børnernes Foreldre, fra Skolelærerne, fra Præsterne, og fremgaaer af den Ansættelse, at Gymnastikunderviisningen langtfra drives, som den bør, eller som den kunde drives; naar den ikke skal være anderledes, end den nu er, troer jeg, at dens Modstandere have Ret; thi der findes vel Apparater opreiste, men som i Reglen ikke benyttes, og den Smule Tid og den Smule Penge — thi det er en Smule Penge — som der anvendes dertil, er for det Meste spildt og kunde ganske vist bedre anvendes til Underviisning i andre Fag. Men jeg troer, at det Hele ligger deri, at de, paa hvem det meest beroer, nemlig Skolelærerne, ikke forstaae sig paa Gymnastikken. Jeg maa i den Henseende med Hensyn til, hvad den ærede Forslagsstiller sagde, udtale, at jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade troer, at man i Almindelighed kan søge Grunden til, at Gymnastikunderviisningen ikke drives, som den bør, i Skolelærernes Fornemhed, idet de synes, at saa lærde Folk ikke bør nedlade sig til at gjøre slige Krumspring, og heller ikke troer jeg, at man kan søge Grunden i deres Magelighed, idet mange af dem som ældre Folk ikke have Lyft til ofte at gaae ud i Kulden — jeg anseer hele Standen for fuldkommen respectabel — men det gaaer den som Enhver, at man ikke gjerne befatter sig med, hvad man ikke forstaaer. Skolelærerne forstaae sig ikke paa Gymnastikunderviisningen, og i det Dieblit, jeg nævner dette, vil jeg anvise et Middel, hvorved jeg troer, at denne Underviisning kunde blive bedre, et Middel, som jeg troer, at den ærede Kultusminister meget let vilde kunne gennemføre, og det er: at man, ialtfald med Tiden, — saalænge man har de nuværende Skolelærere, som ikke forstaae sig paa Gymnastikken, maa man hjælpe sig med den Underviisning, de kunne